

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 1053/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 73/PP/1/2024 a Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tos/28/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom konajúcich súdov v rámci konania o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 73/PP/1/2024, takisto žiada o priznanie finančného zadost'učinenia 1 500 eur a tiež o ustanovenie právneho zástupcu pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že v konaní o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú adresoval vo svojej trestnej veci okresnému súdu ešte 4. januára 2024, nebolo ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté,

keď prvostupňové rozhodnutie okresného súdu z 19. marca 2024 bolo na základe sťažnosti prokurátora zrušené rozhodnutím krajského súdu z 22. júla 2024. Aj druhé rozhodnutie okresného súdu z 21. januára 2025, ktorým bolo jeho žiadosti o podmienené prepustenie vyhovené, bolo napadnuté sťažnosťou prokurátora, pričom o nej nebolo ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

3. Sťažovateľ je toho názoru, že takýmto postupom konajúcich súdov, keď ani po uplynutí viac ako pätnásť mesiacov od podania jeho žiadosti nebolo o jeho podmienenom prepustení rozhodnuté s konečnou platnosťou, došlo k porušeniu jeho označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

5. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k priet'ahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k priet'ahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákôľvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu. Ďalší postup podľa odsekov 4 a 5 tohto ustanovenia predpokladá zjednanie nápravy, teda odstránenie stavu právnej neistoty strany buď aktuálne konajúcim súdom, alebo nadriadeným súdom, ktorý ak zistí priet'ahy, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

6. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

7. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť konajúcich súdov, keď dosiaľ nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Ústavný súd na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu a krajského súdu zistil, že vec sťažovateľa sa aktuálne nachádza na krajskom súde, ktorému bola predložená 10. marca 2025, pričom uznesením sp. zn. 3Tos/28/2025 zo 14. mája 2025 krajský súd napadnuté prvostupňové rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, kde po písomnom vyhotovení rozhodnutia bude toto doručené sťažovateľovi. Je tak celkom zrejmé, že sťažovateľ mohol a mal ako účinný právny prostriedok na ochranu svojich práv v rámci konania krajského súdu (ktorý mu zatiaľ svoje rozhodnutie nedoručil) využiť práve

sťažnosť pre nečinnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorú môže rovnako potenciálne využiť aj vo vzťahu k postupu okresného súdu, po tom, čo bude okresnému súdu predložená vec sťažovateľa na nové konanie a rozhodnutie.

8. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti netvrdil, a teda ani nepreukazoval, že by počas vedeného konania podal sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nepreukázal vyčerpanie právneho prostriedku ochrany svojich práv, ktorý mu priznáva Trestný poriadok, ústavný súd ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní vo vzťahu k namietaným postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 73/PP/1/2024 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3Tos/28/2025 odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Sťažovateľ netvrdil, že sťažnosť nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v okolnostiach jeho prípadu preto neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

10. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

11. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako vyplýva z časti III tohto uznesenia) je zrejmé, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

12. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu